

Til Norges Idrettsforbund/arbeidsgruppen

Oslo, 14. mars 2023

Forvaltningsordninger - fremtidens samarbeidsformer

Med henvisning til epost 17. februar og informasjonsmøte 7. mars, sender vi som forespurt noen kommentarer og innspill til prosessen.

Å erstatte begrepet organisasjonsmessig nøytralitet, med begrepet robuste særforbund og at forvaltningsordningen blir benyttet som et initiativ til at særidrettene blir tilknyttet robuste organisasjoner/særforbund er positivt. Vi etterlyser imidlertid en klar definisjon av hva et robust særforbund er, og mer informasjon om hva et vedtak i denne saken kan innebære for mindre særforbund.

Fekteforbundets bekymring

Behovet for større enheter har dukket opp med jevne mellomrom siden før 2008. Det har imidlertid ikke blitt fremført gode argumenter for fordelene med å for eksempel slå sammen særforbund til større enheter.

Idrettene er ulike, og ulikt organisert både nasjonalt og internasjonalt. Det er derfor ikke sikkert at sammenslåtte særforbund er mer robuste. Erfaringsmessig kan sammenslåing føre til at idrettene bruker ressurser på å kjempe for sin idrett internt i et sammenslått særforbund, i stedet for å bruke ressursene til å utvikle idretten.

Selv om fekting har vært en av de mest voksende idrettene de siste ti årene har ikke fekting vært stor og synlig nok til å tiltrekke seg kommersielle inntekter. Norsk fekting har dessuten hatt et stort frafall under pandemien, og er derfor helt avhengig av innrettingen på den nåværende forvaltningsordningen av spillemiddeltilskuddene.

Innføring av terskelverdier kan medføre at tilskuddene avkortes, og at Fekteforbundet blir tvunget til sammenslåing med flere andre mindre særforbund. Dette vil sannsynligvis gå ut over vår autonomi og identitet. Noe som kan gjøre det vanskeligere engasjere tillitsvalgte til styret og komiteer og medføre lavere administrativ kapasitet.

Hva er et robust særforbund?

Stadig flere forventninger og tilsvarende krav til rapportering øker arbeidsmengden for å løse de nødvendige oppgavene i alle særforbund. Det er også en kjent sak at de fleste generalsekretærer og ansatte spesielt i de mindre forbundene jobber for mye, og at mange av de slutter fordi de blir overarbeidet.

Fekteforbundet etterlyser derfor en klar definisjon av hva en robust organisasjon er. For å kunne få til det, må det kartlegges hva særforbundene skal levere på, og hva som kreves av kompetanse og årsverk for å håndtere kjerneoppgaver og utvikling for å levere på krav og forventninger fra organisasjonen og omverdenen.

En bedre forståelse av overnevnte vil dessuten være et godt incitament for forbundsstyrene og særforbundstingene til å skape mer levedyktig arbeidsplasser. Hvor de ansatte ikke bare får unna det som haster, men også har tid til å bedrive utvikling og strategisk arbeid. Dette vil forhåpentligvis redusere turn-over som flere undersøkelser har pekt på de siste par årene.

Etterlyser initiativ fra NIF

Ønskes robuste særforbund, må NIF være en tilrettelegger for dette. NIFs strategi- og organisasjonsutviklingsprosjekt (SOU) skulle legge til rette for at særforbundene skulle bli sterkere enheter. Blant annet skulle det ansettes tre særforbundskoordinatorer som skulle hjelpe særforbundene til å bli mer robuste.

Disse skulle være på plass vinteren 2021, men ble utsatt flere ganger til idéen ble kuttet helt ut sist høst. Siden den gang har NIF måtte si opp ansatte. En av disse var rådgiveren som jobbet opp mot særforbundene. Denne nedprioriteringen av oppfølging av særforbundene lover ikke godt med henblikk på å sette særforbundene, som ikke er robuste, i stand til å være det.

Om finansieringen skal ivaretas over forvaltningsordningen, bør man kanskje også gjennomgå hele hovedfordelingen til norsk idrett slik at denne saken ikke bare blir et spørsmål om omfordeling av Post 2 og 3. Prinsippet om degressiv beregning av tilskuddet ift. medlemsantallet er godt, men må kanskje enten være enda tydeligere, eller innføre en øremerket minstesum som garanterer robust drift og utvikling via forvaltningsordningen.

Avsluttende kommentarer

I Norge har vi en tradisjon for å se til Sverige, og gjerne kopiere hva de gjør. De endringene som er på trappene i Sverige, møter sterk motbør lokalt, og ingen vet hvordan det kommer til å se ut til slutt. Et relevant spørsmål er derfor om mangfoldet i norsk idrett er tjent med eventuelle sammenslåinger. Å vedta en ny forvaltningsordning, som vi ikke aner konsekvensene av, kan derfor påvirke hele den organiserte idrettens fremtid negativt.

Fekteforbund mener derfor at det er en langt bedre vei å gå at de små særforbundene samarbeider der det er relevant og nyttig. Noe vi i stor grad gjør i dag. Et annet element er at NIF sentralt, Idrettskretsene og Olympiatoppen i større grad innordnes som støttefunksjoner som bistår særforbundene. Spesielt de med små administrasjoner. Dessuten at særforbundene i større grad selv kan definere behovene og prioriteringene, slik at ikke alle særforbundene må levere på de det samme.

Før idrettstinget kan vedta dette, ber vi derfor NIF presentere hvilke planer de har for å bistå og tilrettelegge i prosessen mot mer robuste organisasjoner slik at vi og andre små særforbund kan bidra til å opprettholde et variert tilbud for barn og ungdom som ikke finner seg til rette i de store norske idrettene - i tråd med mangfoldstankegangen i den foreslåtte langtidsplanen, Idretten vil 2023 - 2027.

Med vennlig hilsen,
For Norges Fekteforbund
Claes H. Bendiksen (sign.)
Generalsekretær